

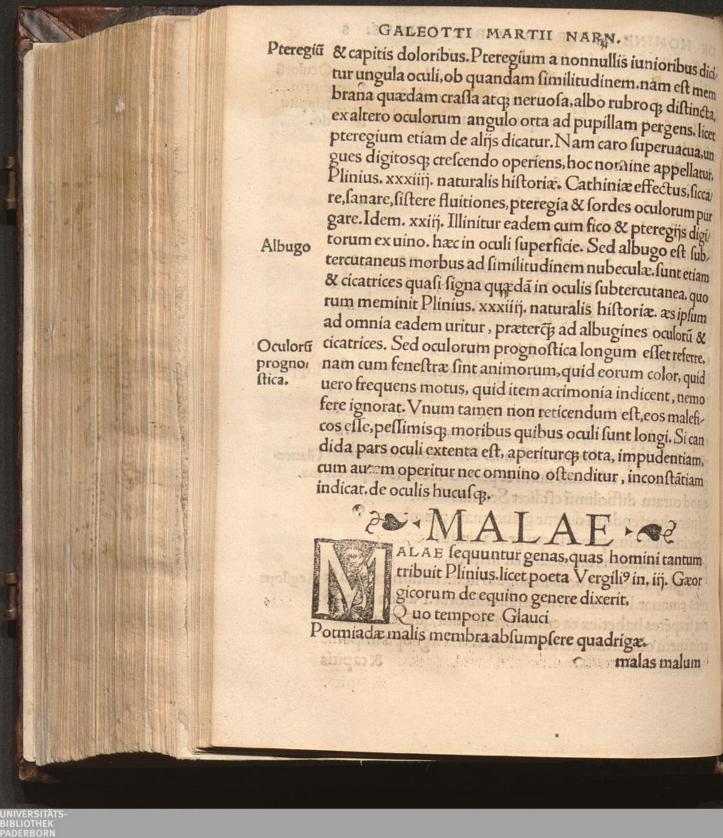
Universitätsbibliothek Paderborn

Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo

Galeottus < Martius>
Basileae, 1517

Malae

urn:nbn:de:hbz:466:1-31834

DE HOMINE EXTERIORI LIB. PRIMVS. Malas malum, sicut genas genu ob curuaturam similem no minarunt, rotundiores enim funt. Nam malus prima producta uoce adiectiuum apparet. Malus enim nauis arbor, masculino genere. Lucretius secundo, Antennas proram malos tonsas quatantes. Mala in facie pars rotundior ac eminentior de solidis loquor, fæminini est generis. Malum uero neutri, species por mi est. Adiectiuum ergo hocin tribus uocibus, tria signifi/ cat diuersa, quæ tamé rotunditate congruere cognoscimus. a mala maxilla est diminutiuum uoce, non significatione, Maxillas Non enim sic uocatur, quia sit mala parua, sed quia infra malam locatur. Perlius, Tu cum maxillis balantum gausape pectas, Inquinibus quare detonius gurgulio extat. Nam maxillæ barbescunt, & has uocamus buccas. Buccæ Buccæ. em sunt ea omnia, quæ possunt in facie spiritu instari. nam eousque extendunt, quoad inflat spiritus, & barba uestit. Horatius primo lermonum, Quid causæ merito quin illis Iupiter ambas Iratus buccas inflet. Iuuenalis de Cornicinibus loquens, Quondam hi cornicines & municipalis harenæ Perpetui comites notæcz per oppida buccæ Munera nunc ædunt. Cornicines autem & tubicines sola tubæ forma differunt, Cornicio quando quidem tuba recto ære, cornu uero flexo conficiun Tubici tur. Ouidius primo metamorpholeon, nes. Non tuba directi, non æris cornua flexi. Buccas auté eoru notas dixit p oppida, quia eas inflabant. Cornu. Idem,

15 did

mem

incta, s. licet

ua,un

latur.

licca

n pur

digi

lub,

quo

lum

18

erre.

luid

mo

efi-

can

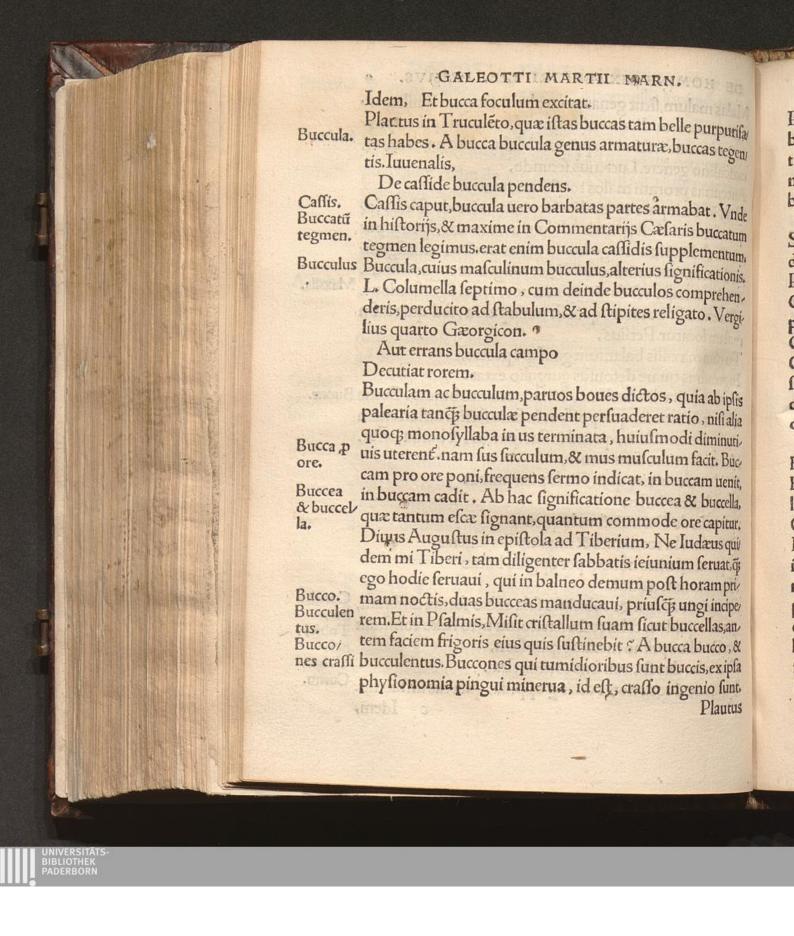
am,

am

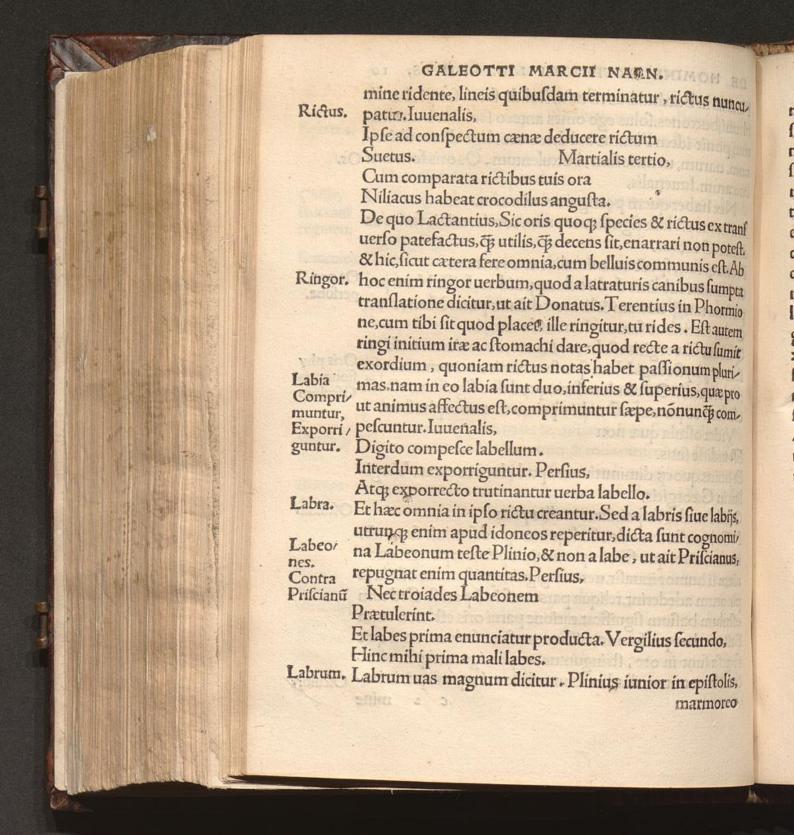
um

ros

im

DE HOMINE EXTERIORI LIB. PRIMVS. Plautus in Bacchidibus. Stulti, stolidi, fatui, fungi, bardi, blenni, buccones, folus ego omes anteeo stultitia. Buccalentrifa tum ponit idem Plautus in Mercatore, Ego dicam tibi canum, uarum, uentriosum, bucculentum. Os oris foramen Os. buccarum.luuenalis, nde Nechabet quem porrigat ore trientem. Sed huius est lata significatio, nam tota hominis facies os tum um. dicitur. Ouidius, Pronacy cum spectent animalia cætera terram, nis. Oshomini sublime dedit calumca uidere Iussit. Nam pro Os pro en, persona tança nouum & licenter dictum putat Macrobius. persona. rgi Oraq corticibus sumunt horrenda cauatis. Quod in Gaorgicis est. In ore & mores hominum nosci te Stantur physiologi. Nam sparsum nimis uoracem, acloqua Oris phy cem oftendit. Os ofculum facit, quod duo fignificat, est em Oculum olis osculum os paruum, Ouidius primo metamorphoseon. dia iti Videt oscula quæ non uc Est uidiste satis. Et huius quocs diminutiuum apud idoneos extat. Vergi-1lt, lius in Gæorgicis, Oscillum Oscilla ex alta suspendunt mollia pinu. ur. L. Columella secundo, Reliquum quod seminis superest, in tabulatum quo fumus prouenit, optime reponas, quo-,q; niam li humor inualit, uermes gignit, qui limul ac oscilla lu 11/ pinorum adederint, reliqua pars enalci no potest. Sed cum De/ olculum balium lignificat, ratione parui oris est, non enim 111/ basium dare poslumus, nisi ex ore fiat osculum. nam quæ ,8 sparsa sunt in ore, stringuntur, exporriguntures in osculum, hinc notum illud uerbum ofculor. Ea pars quæ in ho- Ofculor. nt. us mine

DE HOMINE EXTERIORI LIB. PRIMVS. marmoreo labro aqua exundabat. Et in labris quoq phy. Labioru sionomia est. nam quibus crassa ac inuersa labia sunt, Ga physio, neones putauit antiquitas. Valleculam superioris labri per nomia. similitudinem lacunam uocat Lactantius, A radice inferio, labri. ris labij, mentum sumit initium, quod licet homini tantum Mentu. tribuat Plinius, tamen apud Plautum legimus in Menechmis, glandionica, suillam, lardum, pernam, itidem aut sinciput, aut menta porcina. ab hoc mentagra morbus dicitur, Metagra de quo inferius late dicemus. Ea auté quæ fub mento funt, non habent peculiare uocabulum, nisi buccula quocp a simi Buccula. litudine dicatur. Suetonius septimo de Galba, Costat Au gustum puerum adhuc salutantose apprehensa buccula di. xisse. Sed tota hæc capitis anterior pars quæ in lætitiam effunditur, contrahitur in tristitiam, in iram, gaudium, mee rorem,& plurimas perturbationes resoluitur. Nam fronte, supercilijs,naso,oculis, genis ipsis, notas animi indicamus. A uolendo dicitur uultus. in homine enim facies manet, uultus mutatur. cuius rei uocabulum non habent Græci, teste Tullio in primo de Legibus. Nam & oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti sumus loquuntur, & is qui appellatur uultus, qui nullo in animante esse præter ho minem potest, indicat mores. cuius uim Graci norunt, nomen omnino non habent. A uultu uultuosus deriuatur, quod tristem significat, ut ait Nonius allegans Ciceronem. in quo cum effeceris, nequid ineptum sit, aut uultuosum. Apud uetustos uultum neutro genere reperitur. Lucretius Vultum. tertio de natura rerum, Sed quos utriulas figuræ Esse uides mixtim miscentes uulta parentum. Illud 3

hou,

ranf

eft.

Ab

pta

nio

em

lit

1

ro

11,

IS,

